

Kapitel 6.

Overgangsbestemmelser.

Medens det er utvivlsomt, at Reglerne i de foregaaende Kapitler maa anvendes i alle Tilfælde, hvor Gælds brevet (Kontrabogen) er udstedt efter Lovens Ikrafttræden, kan der med Hensyn til ældre Gældsbreve lige saa lidt være Tale om fuldtud at anvende de nye Regler — der jo paa mange Punkter afviger fra de nugældende — som om udelukkende at lade disse sidste komme til Anvendelse. Det er derfor nødvendigt at give nærmere Bestemmelser om den nye Lovs Anvendelse paa Gældsbreve, der er udstedt før dens Ikrafttræden. Ved de i dette Kapitel foreslaaede Overgangsbestemmelser er de nye Regler gjort anvendelige i noget videre Omfang, end det vilde følge af almindelige Retsgrundsætninger. Dette skyldes navnlig Ønsket om at undgaa, at man — da mange Gældsbreve (Obligationer) har en meget lang eller endog ubegrænset Løbetid — i en uoverskuelig Fremtid skal have to Sæt Retsregler at arbejde med. Og de nye Regler foreslaas kun anvendt, hvor de stemmer med de ældre eller Anvendelsen af andre Grunde er ubetænkelig.

Til § 44.

Med Hensyn til den lovtekniske Fremgangsmaade ved Opstillingen af Overgangsreglerne frembyder der sig navnlig de to Muligheder: *enten* som Hovedregel at gøre den nye Lov anvendelig ogsaa paa ældre Gældsbreve, saaledes at hidtil gældende Ret kun kommer til Anvendelse, hvor det udtrykkelig hjemles, *eller* principielt at lade ældre Ret være anvendelig paa de før Lovens Ikrafttræden udstedte Gældsbreve, saaledes at disse kun undergives den nye Lovs Regler, hvor det særlig angives. Naar man har valgt den førstnævnte Udvej, skyldes det, at man herved har kunnet opnaa de klareste og enkleste Regler.

Hovedreglen om den nye Lovs Anvendelighed paa ældre Gældsbreve og Kuponer omfatter Bestemmelserne i §§ 9—42. Ved §§ 47—51 tilføjes der dog visse nærmere Be-

stemmelser vedrørende §§ 11, 12, 14, 20, 25, 26, 33 og 39.

Det er naturligvis ikke Meningen med Reglen, at den nye Lov skal anvendes paa et Forhold vedrørende et ældre Gælds brev, blot fordi det kommer til Bedømmelse efter Lovens Ikrafttræden. Den nye Lov finder jo først Anvendelse fra Ikrafttrædelsesdagen. Naar det paagældende Forhold allerede er indtruffet før Lovens Ikrafttræden, maa ældre Ret derfor anvendes paa det, jfr. dog § 48, 1ste Stykke og Bemærkningerne dertil. Virkningen af en før Lovens Ikrafttræden foretaget Overdragelse maa saaledes — hvor andet ikke udtrykkelig er fastsat — bestemmes efter hidtil gældende Ret, ikke efter Reglerne i §§ 9, 10, 14—18, 22, 23 (2det, 4de og 5te Stykke), 24, (2det—5te Stykke), 27, 28, 31, 34, 35 og 39, jfr. dog om noterede Massegældsbreve § 51. Omvendt er disse Bestemmelser afgørende for Virkningen af enhver Overdragelse, der sker efter Lovens Ikrafttræden, jfr. dog om ældre Navnegældsbreve § 47. Paa tilsvarende Maade maa ældre Rets Regler om, hvem der kan betales til med frigørende Virkning, anvendes paa Betaling før Lovens Ikrafttræden. De nye Bestemmelser herom i §§ 19, 20, 23, 4de Stykke, 24, 5te Stykke, 29, 30, 33 og 38 finder derfor kun Anvendelse, hvor Betalingen erlægges eller tilbydes efter Ikrafttrædelsen. — Anvendelsen af §§ 20 og 33 modificeres derhos ved Bestemmelserne i § 48, 2det Stykke, og § 50.

At Reglen i § 44 skal forstaas saaledes, ses formentlig ogsaa klart, naar man sammenholder den med Formuleringen af de enkelte Bestemmelser om Overdragelse og Frigørelse. For saa vidt angaar §§ 15—17, bemærkes, at det ikke er det Tidspunkt, paa hvilket Indsigelsen gøres gældende, der er afgørende. At dette ikke kan være Tilfældet, men at det kommer an paa Overdragelsen, fremgaar af, at §§ 15—17 ikke er processuelle Regler om Adgangen til at gøre Indsigelser gældende, men gaar ud paa at fastslaa, i hvilket Omfang Overdragelsen medfører den materielle Virkning, at Erhververen overfor Udstederen faar en Ret,